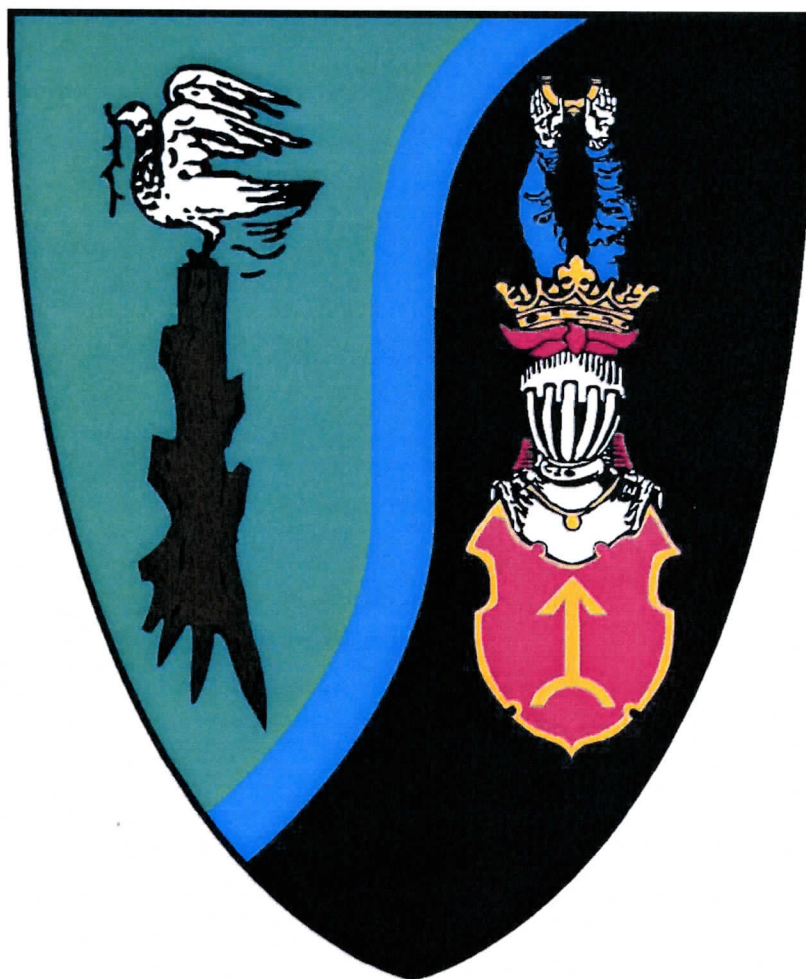

Załącznik do
Uchwały Nr XXXVIII/202/2010
Rady Gminy Golub-Dobrzyń
z dnia 9 lutego 2010 r.

Plan Odnowy Miejscowości Owieczkowo

na lata 2010 – 2017

GMINA GOLUB-DOBRZYŃ

Owieczkowo, Golub-Dobrzyń 2010

PRZEWODNICZĄCY
Rady Gminy
796
Sławomir Izajasz

SPIS TREŚCI

1. PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI – POPRAWA JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW JAKO PODSTAWOWY CZYNNIK ROZWOJU WSI	3
2. CHARAKTERYSTYKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ.....	6
2.1 POŁOŻENIE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ	6
2.2 ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ.....	7
2.3 GOSPODARKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ	10
3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI OWIECZKOWO	12
3.1 POŁOŻENIE OWIECZKOWA	12
3.2 DANE DOTYCZĄCE LUDNOŚCI.....	12
4. ANALIZA ZASOBÓW WSI OWIECZKOWO	19
4.1 INWENTARYZACJA ZASOBÓW SPOŁECZNYCH.....	19
4.2 INWENTARYZACJA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ	26
5. ANALIZA SWOT DLA MIEJSCOWOŚCI OWIECZKOWO	29
6. OCENA OBECNEJ SYTUACJI WSI OWIECZKOWO ORAZ WIZJA STANU DOCELOWEGO.....	30
7. PRIORYTET ROZWOJU I OPIS PLANOWANYCH DZIAŁAŃ	33
7.1 OPIS INWESTYCJI GŁÓWNEJ.....	33
7.2 INNE PLANOWANE INWESTYCJE	35
7.3 ARKUSZ PLANOWANIA	36

1. PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI – POPRAWA JAKOŚCI ŻYCIA MIESZKAŃCÓW JAKO PODSTAWOWY CZYNNIK ROZWOJU WSI

Zgodnie z założeniami Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, na poprawę poziomu rolnictwa i jakości życia na wsi przeznaczono ponad 17 mld euro. Ponad 13 mld euro z tej kwoty to wkład Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW).

Cele PROW realizowane będą w czterech osiach:

- Oś 1: Poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego,
- Oś 2: Poprawa środowiska naturalnego i obszarów wiejskich,
- Oś 3: Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej,
- Oś 4: Leader.

Przy tworzeniu niniejszego *Planu Odnowy Miejscowości* główne znaczenie mają działania zawarte w ramach Osi 3. Należą do nich:

- Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej,
- Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw,
- Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej,
- Odnowa i rozwój wsi.

Podstawą prawną do finansowania tych zadań są:

- Art. 56 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 277/1 z 21.10.2005 r.),
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz. Urz. UE L 368/15 z 23.12.2006 r.)

Jedno ze zdefiniowanych w PROW działań, związanych z poprawą jakości życia na wsi, nosi nazwę „Odnowa i rozwój wsi”. Będzie ono wpływać na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Celem działania jest także umożliwienie rozwoju tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej obszarów wiejskich. W ramach działania dofinansowaniem zostaną objęte inwestycje przyczyniające się do realizacji wspomnianych powyżej celów. Będą to między innymi projekty dotyczące:

- Budowy i modernizacji obiektów pełniących funkcje publiczne, kulturalne, rekreacyjne i sportowe,
- Kształtowanie przestrzeni publicznej,
- Budowy i modernizacji infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, sportowych i społeczno-kulturalnych,
- zakupu obiektów charakterystycznych dla tradycji budownictwa w danym regionie,
- eksponowania i konserwacji lokalnych pomników historycznych, zabytków oraz miejsc pamięci.
- kultywowanie tradycji społeczności lokalnej i tradycyjnych zawodów.

Drugie z istotnych obszarów w ramach PROW, które ma znaczenie przy tworzeniu *Planu Odnowy Miejscowości* jest działanie „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej”. W ramach tego działania środki skierowane są na rozwój infrastruktury technicznej obszaru wiejskiego. W zakres ewentualnych projektów wchodzi zaopatrzenie w wodę i gospodarka ściekowa, gospodarka odpadami stałymi, zaopatrzenie w energię elektryczną oraz szerokopasmowy dostęp do Internetu. Wymienione elementy infrastruktury wpływają bezpośrednio na rozwój społeczno-gospodarczy każdej miejscowości, co przyczynia się następnie do poprawy warunków życia oraz prowadzenia działalności gospodarczej.

Plan Odnowy Miejscowości jest najważniejszym dokumentem załączanym do wniosku o dofinansowanie w ramach działania „Odnova i rozwój wsi”. Opracowanie obejmuje swoim zakresem charakterystykę przyrodniczo-historyczną, inwentaryzację zasobów społecznych i infrastrukturalnych, analizę SWOT, planowane kierunki rozwoju miejscowości, planowane przedsięwzięcia z szacunkowym kosztorysem i harmonogramem rzeczowo- finansowy. Plan pozwala określić aktualną pozycję miejscowości na arenie regionu, województwa, a nawet kraju. Pomaga podsumować dotychczasowe dokonania, ocenić skuteczność podejmowanych decyzji, wyciągnąć wnioski z popełnionych błędów. Umożliwia wyznaczenie jasno sprecyzowanych kierunków rozwoju oraz konkretnych działań, mających ten rozwój urzeczywistnić. W efekcie przyczynia się do wzrostu lokalnej świadomości wśród mieszkańców i zwiększa spójność społeczną w miejscowości.

Plan Odnowy Miejscowości Owieczkowo jest dokumentem określającym strategię działań w sferze społeczno-gospodarczej oraz w sferze infrastruktury na lata 2010–2017. Głównym zadaniem *Planu Odnowy Miejscowości* jest stworzenie warunków do rozwoju Owieczkowa poprzez optymalne wykorzystanie wszystkich jego walorów. Podejmowane działania, w ramach niniejszego *Planu*, będą służyć przede wszystkim zachowaniu szeroko pojętego dziedzictwa kulturowego wsi oraz rozwojowi tożsamości społeczności wiejskiej. *Plan* ma charakter otwarty, co oznacza możliwość aktualizacji jego zadań (zmiana kolejności

lub dodanie wcześniej nie wymienionego zadania), w zależności od potrzeb społecznych i uwarunkowań finansowych.

Nad przygotowaniem *Planu Odnowy Miejscowości Owieczkowo* pracowała Grupa Inicjatywna, w skład której wchodził: Stefan Pakulski – sołtys, Franciszek Gutowski - Kierownik TIP, Wioletta Szymańska – inspektor, Edward Malinowski – gospodarz świetlicy, Artur Kaszyński – radny, Irena Elzanowska - przewodnicząca KGW.

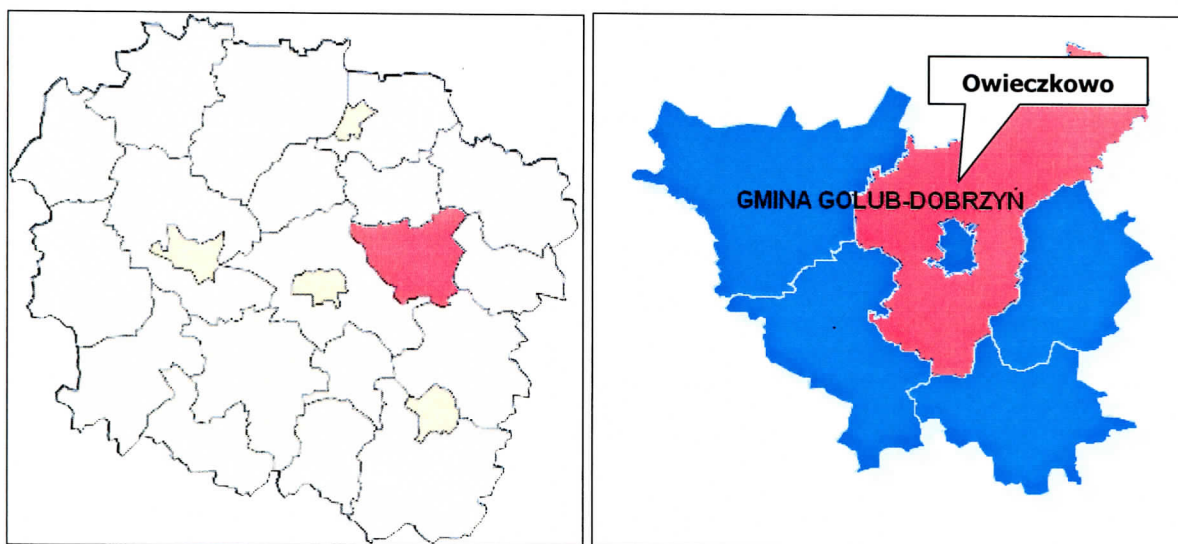
Plan Odnowy Miejscowości Owieczkowo i jego zadania są zgodne z zapisami *Strategii Rozwoju Gminy Golub-Dobrzyń*, *Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Golub-Dobrzyń* oraz *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Golub-Dobrzyń*.

Nadrzędnym celem strategicznym rozwoju gminy Golub-Dobrzyń jest: „zapewnienie mieszkańcom gminy najlepszego środowiska życia i zamieszkiwania, dużej atrakcyjności inwestowania na terenie gminy oraz osiągnięcia sukcesu ekonomicznego społeczności lokalnej poprzez prowadzenie aktywnej polityki rozwoju przez władze samorządowe”. Wykonanie zadań, zaplanowanych w niniejszym *Planie Odnowy Miejscowości Owieczkowo*, wpłynie na poprawę stanu infrastruktury, a przez to także na pobudzenie rozwoju społeczno-gospodarczego i pełniejsze wykorzystanie zasobów lokalnych.

2. CHARAKTERYSTYKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

2.1 POŁOŻENIE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

Gmina Golub-Dobrzyń jest gminą wiejską, położoną we wschodniej części województwa kujawsko-pomorskiego. Jest największą gminą należącą do powiatu golubsko-dobrzyńskiego. Terytorium gminy rozpościera się wokół miasta Golub-Dobrzyń, po obu stronach rzeki Drwęcy. Gmina bezpośrednio graniczy z pozostałymi gminami wchodzącymi w skład powiatu golubsko-dobrzyńskiego: gminą miejską Golub-Dobrzyń, gminą miejsko-wiejską Kowalewo Pomorskie oraz gminami wiejskimi: Ciechocin, Radomin, Zbójno. Graniczy także z gminami dwóch sąsiadujących powiatów: Dębowa Łąka (powiat wąbrzeski) oraz Bobrowo (powiat brodnicki).

Rys.1 – Położenie powiatu i gminy Golub-Dobrzyń.

Gmina Golub-Dobrzyń zajmuje powierzchnię 197,45 km². Podzielona jest na 21 jednostek pomocniczych – sołectw, na które składa się 60 miejscowości, w tym 54 wsie. Według stanu na 31.12.2009 liczba ludności na terenie gminy wynosi 8490 osób, w tym 4107 mężczyzn i 4383 kobiet. Daje to średnie zagęszczenie na poziomie 43 osób/km². Na 100 mężczyzn przypada 107 kobiet.

Przez teren gminy przebiegają szlaki drogowe o znaczeniu krajowym i wojewódzkim:

- droga krajowa **nr 15** – relacja Trzebnica-Ostróda,
- droga wojewódzka **nr 534** - relacja Grudziądz - Golub-Dobrzyń - Rypin,
- droga wojewódzka **nr 554** - relacja Orzechowo - Kowalewo Pomorskie - Golub-Dobrzyń,

- droga wojewódzka nr 555 - relacja Golub-Dobrzyń – Zbójno – Kikół,
droga wojewódzka nr 549 - relacji Pląchoty - Niedźwiedź.

2.2 ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

Geologia

Gmina Golub-Dobrzyń położona jest na obszarze Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego. Wchodzi ona w skład trzech mezoregionów – północna część gminy znajduje się na *Wysoczyźnie Chełmińskiej*, południowa na *Wysoczyźnie Dobrzyńskiej*, zaś oba obszary rozdzielone są przez rozległą i silnie urzeźbioną tarasami i basenami *dolinę Drwęcy*. Rzeźba terenu ukształtowana została podczas zlodowacenia bałtyckiego. Jest bardzo urozmaicona i odznacza się bogactwem form. Północną część gminy zajmuje płaska, południową pofałdowana wysoczyzna morenowa. Wyniesiona jest ona ponad dno doliny Drwęcy na wysokość 90-120 m n.p.m. i opada miejscami w kierunku rzeki do 50 m n.p.m. Powierzchnię moreny dennej wzbogacają liczne formy, takie jak ozy, czy pagórki kemowe.

Hydrografia

Wodna sfera krajobrazu gminy przedstawia się dość bogato. Oś hydrologiczna ustanowiona jest przez **rzekę Drwęcę** oraz jej główne dopływy – Ruziec, Strugę Dobrzyńską, Strugę Skępską/Czarną, Kujawkę i Wawrzonkę.

Rzeka Drwęca jest prawobrzeżnym dopływem Wisły. Długość rzeki wynosi 253 km, a powierzchnia jej dorzecza 5.536 km². Rzeka wypływa ze wschodnich stoków Góry Dylewskiej (Czarci Jar) na wysokości 191 m n.p.m., płynie na południowy zachód i uchodzi do Wisły w Złotorii na wysokości 36,6 m n.p.m. Na terenie gminy Golub-Dobrzyń przebiega odcinek rzeki o długości 33,3 km. Wpływa w okolicach miejscowości Pusta Dąbrówka, a wypływa w Olszówce. Wody Drwęcy znajdują się w III klasie czystości.

Uzupełnieniem wodnego krajobrazu na terenie gminy są jeziora, oczka, strugi o znaczeniu lokalnym oraz liczne bagna i mokradła. Na terenie gminy znajduje się jedenaście zbiorników wodnych o powierzchni ponad 1ha, głównie jezior polodowcowych o charakterze wytopiskowym i rynnowym.

Do największych zalicza się leżące na terenie wsi **Jezioro Owieczkowo**, które zajmuje obszar 30,2 ha, głębokość maksymalna 5,3 m, głębokość średnia 2,4 m. Jezioro zostało sklasyfikowane w III kategorii podatności na degradację (bardzo mała głębokość średnia i objętość jeziora, brak stratyfikacji oraz rolne zagospodarowanie zlewni bezpośredniej – pola uprawne). Ocena czystości wód jeziora wykonana po raz ostatni w 1994 r wskazuje na pozaklasową wartość (znaczne przekroczenia zawartości fosforanów,

fosforu całkowitego, azotu mineralnego i całkowitego - co wskazuje na zanieczyszczenie pochodzenia rolniczego.

Pozostałe jeziora na terenie gminy to Gajewo (19,3 ha), Grodno (18,6 ha), Plebanka (14,9 ha) i Słupno (14,1 ha). Ogólna powierzchnia jezior w gminie wynosi 128,2 ha, co stanowi 0,65% jej terytorium.

Rys. 2 – Rzeka Drwęca., (fot. Adam Grzegorzewski).

Klimat

Obszar miejscowości Owieczkowo, podobnie jak i całej gminy Golub-Dobrzyń charakteryzuje się zmiennym i przejściowym klimatem. Średnia roczna temperatura zaobserwowana na przestrzeni ostatnich lat wynosi 5,5 °C, przy średnim minimum -3,2°C w styczniu i maksimum 18°C w lipcu. Termiczne lato ze średnią dobową temperaturą powietrza ponad 15°C trwa tutaj około 90 dni – zaczyna się w drugiej dekadzie czerwca, a kończy się w pierwszych dniach września. Termiczna zima, ze średnią temperaturą dobową poniżej 0°C, trwa około 91 dni – od początku grudnia do początku marca. Długość okresu wegetacyjnego wynosi 200 – 215 dni. Średnia roczna suma opadów wynosi 530mm. Terytorium gminy charakteryzuje się umiarkowaną wietrznością – najczęściej występują wiatry z kierunku zachodniego (ok. 46% wszystkich ruchów powietrza), a najrzadziej z południa (5,6%).

Lesistość, fauna i flora

Cennym zasobem przyrodniczym na terenie gminy są obszary leśne. Według danych GUS za rok 2008 zajmują one 6484ha, co stanowi 32,8% powierzchni całej gminy. Jest to wartość znacznie wyższa niż dla powiatu golubsko-dobrzyńskiego (19,8%) oraz całego województwa kujawsko-pomorskiego (23,3%).

Liczne kompleksy leśne usytuowane są w części północno-wschodniej oraz południowo-zachodniej gminy. Największy z obszarów leśnych na terenie gminy rozciąga się pomiędzy rzeką Drwęcą, drogą krajową nr 15, miejscowościami Cieszyny i Pusta Dąbrówka a Gałczewkiem i Handlowym Młynem. Drugi kompleks leśny koncentruje się głównie wokół miejscowości Paliwodzizna i Nowogród i ciągnie się niemal od miasta Golub-Dobrzyń do południowo-zachodniej granicy gminy.

Zdecydowana większość lasów (90%) jest własnością Skarbu Państwa i zarządzana jest przez Nadleśnictwo Golub-Dobrzyń.

W ramach typów siedliskowych, dominuje bór świeży i mieszany. Wśród drzewostanu przeważa głównie sosna o średniej klasie wiekowej. Występują ponadto gatunki liściaste, najczęściej brzoza, dąb, klon i grab. Poszycie leśne tworzy głównie jałowiec, grab, leszczyna, trzmielina brodawkowata, mchy, paprocie, maliny, borówki i czarne jagody.

W ramach zasobów przyrodniczych gminy, nie sposób pominąć licznych parków podworskich, które oprócz wartości historycznych pełnią również ważną funkcję ekologiczną. Jeden z nich znajduje się na terenie opisywanej wsi Owieczkowo i zajmuje obszar 1,8ha. Pozostałe parki podworskie występują w następujących miejscowościach: Gajewo (2,7 ha), Gałczewko (4,4 ha), Karczewo (2,3 ha), Lisak (1,4 ha), Ostrowite (3,1 ha), Poćwiardowo (1,5 ha), Pusta Dąbrówka (1,0 ha), Słuchaj (2,1 ha), Sokołowo (7,0 ha), Wrocki (0,9 ha). Siedem parków podworskich wpisanych jest do rejestru zabytków i z tego tytułu podlegają ochronie prawnej. Teren gminy wzbogaca ponadto 14 pomników przyrody oraz 47 użytków ekologicznych o łącznej pow. ok. 101 ha.

Na terenie gminy Golub-Dobrzyń równie licznie reprezentowany jest świat zwierząt. Rzeki i jeziora zasiedlają ryby karpowate, okoniowate i łososiowate (węgorze, szczupaki, minogi, pstrągi i trocie). Wśród gadów przeważają żmije zygzakowate i zaskrońce, jaszczurki zwinki, jaszczurki zielone oraz padalce. Pośród ssaków wskazać należy zające, dzikie króliki, dziki, sarny, jelenie, daniela i łosie oraz lisy, borsuki, jenoty i kuny. W ramach wymienionych gatunków, należy szczególnie podkreślić na znaczącą w skali kraju populację daniela. Wśród ptaków najliczniej występującymi gatunkami są: bocian biały oraz wszystkie odmiany dzięcioła i jastrzębia, kukułka, kaczka, bażant, kuropatwa, czapla siwa, perkoz, rybitwa, myszolew i sowa.

Gleby

Na terenie gminy Golub-Dobrzyń przeważają gleby średnie i dobre – stanowią one 85% całkowitego obszaru gminy. Najczęściej występujące rodzaje to gleby brunatne i wylugowane, które należą do kategorii piasków słabogliniastych. Gleby te zaliczane są do II, III, IV i V klasy bonitacyjnej. Żyzne ziemie występujące w rejonie Owieczkowa jak i całej gminy stwarzają szansę rozwoju wymagających i ekologicznych upraw.

2.3 GOSPODARKA GMINY GOLUB-DOBRZYŃ

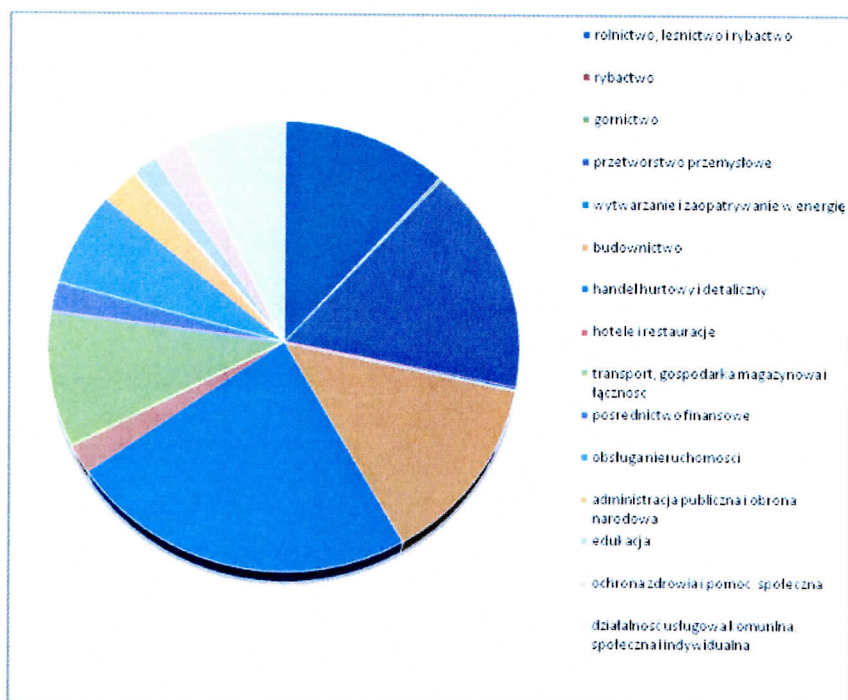
Według danych GUS z 2008 roku, na terenie gminy Golub-Dobrzyń funkcjonowało 515 podmiotów gospodarczych. W większości należały do sektora prywatnego (506 podmiotów). 443 z nich (87%) stanowiły osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą. Na pozostałe 13% składały się funkcjonujące na terenie gminy stowarzyszenia i organizacje społeczne, spółki prawa handlowego oraz spółdzielnie. Warto zauważyć postępujący w ostatnich latach wzrost liczby funkcjonujących stowarzyszeń i organizacji społecznych. W okresie od 2000 do 2008 roku ich liczba wzrosła z zaledwie 2 do 28. Wpływa to pozytywnie na poziom integracji społecznej na danym obszarze.

Największą ilość jednostek gospodarczych sektora prywatnego według sekcji PKD (Polskiej Klasyfikacji Działalności), w 2008 roku, w gminie Golub-Dobrzyń, odnotowano w sektorach: handlu hurtowego i detalicznego (121 podmiotów, 23.5 % ogółu), przetwórstwa przemysłowego (84, 16.3%) oraz budownictwa (69, 13.4%).

Porównując liczbę podmiotów gospodarczych w przeliczeniu na 1000 mieszkańców w gminie (61 podmiotów), z danymi dla powiatu golubsko-dobrzyńskiego (73 podmioty) i województwa kujawsko-pomorskiego (93 podmioty) widać wyraźnie, że gmina Golub-Dobrzyń odbiega znacząco od średniej dla powiatu i województwa.

Tab. 1 – Podmioty funkcjonujące na terenie gminy Golub-Dobrzyń.

Wyszczególnienie	Ilość	Udział
rolnictwo, leśnictwo i łowiectwo	60	11,65%
rybactwo	0	0,00%
górnictwo	1	0,19%
przetwórstwo przemysłowe	84	16,31%
wytwarzanie i zaopatrywanie w energię	1	0,19%
budownictwo	69	13,40%
handel hurtowy i detaliczny	121	23,50%
hotele i restauracje	11	2,14%
transport, gospodarka magazynowa i łączność	50	9,71%
pośrednictwo finansowe	11	2,14%
obsługa nieruchomości	35	6,80%
administracja publiczna i obrona narodowa	14	2,72%
edukacja	9	1,75%
ochrona zdrowia i pomoc społeczna	12	2,33%
działalność usługowa komunalna, społeczna i indywidualna	37	7,18%
RAZEM	515	100,00%

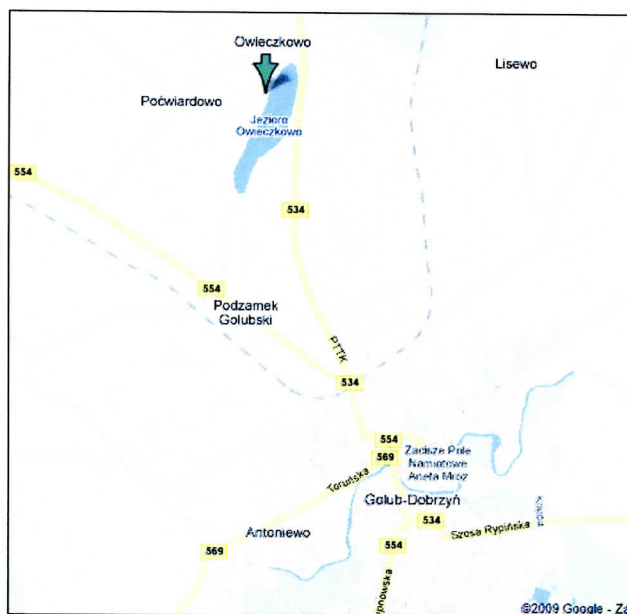

Rys. 3 – Struktura podmiotów gospodarczych na terenie gminy Golub-Dobrzyń, GUS 2009

3. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI OWIECZKOWO

3.1 POŁOŻENIE OWIECZKOWA

Wieś Owieczkowo położona jest w północnej części Gminy Golub-Dobrzyń, w odległości ok. 5 km na północ od granic administracyjnych miasta powiatowego Golub-Dobrzyń. Wraz z wsiami Sokoligóra i Kolonia Lipnica tworzy sołectwo Sokoligóra. Wysokości względne sołectwa wahają się w przedziałach 95-113 m n.p.m. Sołectwo leży na falistej wysoczyźnie morenowej, urozmaiconej rzadkimi i ciekawymi tworami powstałymi w wyniku ostatniego zlodowacenia. Miejscowość zlokalizowana jest przy drodze nr 534 relacji Grudziądz – Golub-Dobrzyń – Rypin. Leży także w bliskim sąsiedztwie drogi krajowej nr 15 relacji Inowrocław – Toruń – Brodnica – Ostróda. Sołectwo Sokoligóra zajmuje powierzchnię 965 ha, co stanowi 4,88% ogólnej powierzchni gminy.

Rys. 4 – Położenie wsi Owieczkowo.

3.2 DANE DOTYCZĄCE LUDNOŚCI

Demografia

Miejscowość Owieczkowo liczy łącznie 266 mieszkańców, co stanowi 3,13% ogółu zamieszkałych na terenie Gminy Golub-Dobrzyń. Struktura wieku i płci mieszkańców wsi przedstawia się następująco:

Tab. 2 – Struktura wieku i płci mieszkańców Owieczkowo.

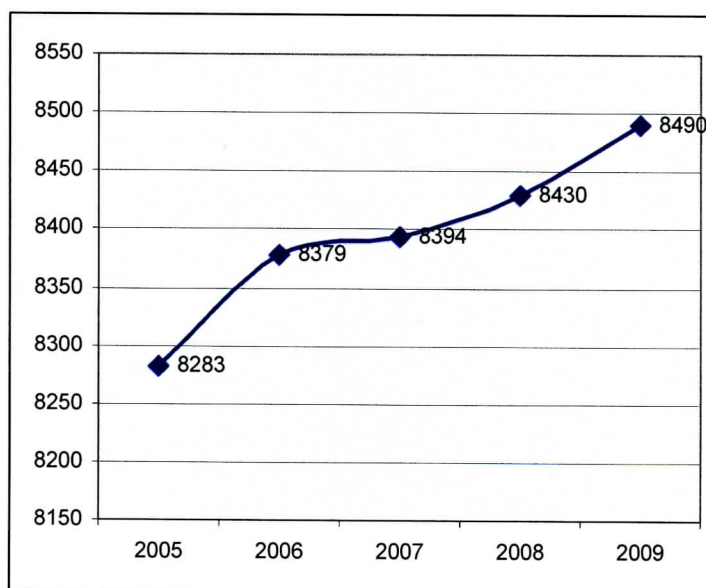
Mężczyźni		Kobiety	
Przedział wiekowy	Liczba	Przedział wiekowy	Liczba
0 - 18 lat	33	0 - 18 lat	28
19 - 65 lat	98	19 - 60 lat	84
pow. 65 lat	7	pow. 60 lat	16
RAZEM	138	RAZEM	128

Źródło: Urząd Gminy 2010.

Według danych Urzędu Gminy (stan na 31.12.2009) miejscowość Owieczkowo zamieszkuje obecnie 138 mężczyzn i 128 kobiet. Współczynnik feminizacji wynosi więc 93 kobiety/100 mężczyzn. Jest to wielkość znacznie odbiegająca od współczynnika dla całej gminy (107 kobiet / 100 mężczyzn).

Wieś charakteryzuje się bardzo niskim, korzystnym wskaźnikiem obciążenia demograficznego, który wynosi 12,5. Oznacza to, że na 100 osób w wieku w wieku produkcyjnym przypada tylko 12,5 osób w wieku poprodukcyjnym. Jest to wskaźnik o wiele niższy niż dla poziomu gminy (20) i całego województwa kujawsko-pomorskiego (15). Wskaźnik ten świadczy o zrównoważonym rozwoju wsi oraz o braku występowania efektu starzenia się społeczeństwa.

Gmina Golub-Dobrzyń charakteryzuje się dodatnimi wartościami salda migracji i przyrostu naturalnego. W ostatnim badanym roku przyrost naturalny wyniósł 17 osób (przy 97 urodzeniach zanotowano 80 zgonów), a saldo migracji wyniosło 63 osoby (199 nowych zameldowań na terenie gminy przy 136 wymeldowaniach). Te pozytywne wskaźniki sprawiają, że na przestrzeni ostatnich lat liczba ludności zamieszkującej gminę Golub-Dobrzyń nieustannie rośnie (z 8283 w 2005 roku do 8490 w 2009 roku).

Rys.5 - Liczba ludności gminy Golub-Dobrzyń. źródło: GUS, UG.

Według danych ze Spisu Powszechnego z 2002 roku, osób z wyższym wykształceniem wśród mieszkańców gminy Golub-Dobrzyń (w tym także i sołectwa Sokoligóra do którego należy Owieczkowo) było zaledwie 2,63%. Jest to wynik 4 niższy niż dla całej Polski (10,08%) i 3 niższy niż dla województwa kujawsko-pomorskiego (8,42%). Gmina charakteryzowała się natomiast niekorzystnie wysokim odsetkiem mieszkańców posiadających niskie wykształcenie – podstawowe i zasadnicze zawodowe.

Tab. 3 – Poziom wykształcenia mieszkańców gminy, województwa i kraju.

Wyszczególnienie	wyższe	policealne	średnie	zasadnicze zawodowe	podstawowe	bez wykształcenia
Gm. Golub-Dobrzyń	2,63%	1,30%	17,13%	30,10%	44,36%	4,49%
Woj. Kujawsko-Pomorskie	8,42%	2,74%	26,52%	27,30%	32,04%	2,99%
Polska	10,08%	3,22%	28,90%	23,72%	30,37%	3,71%

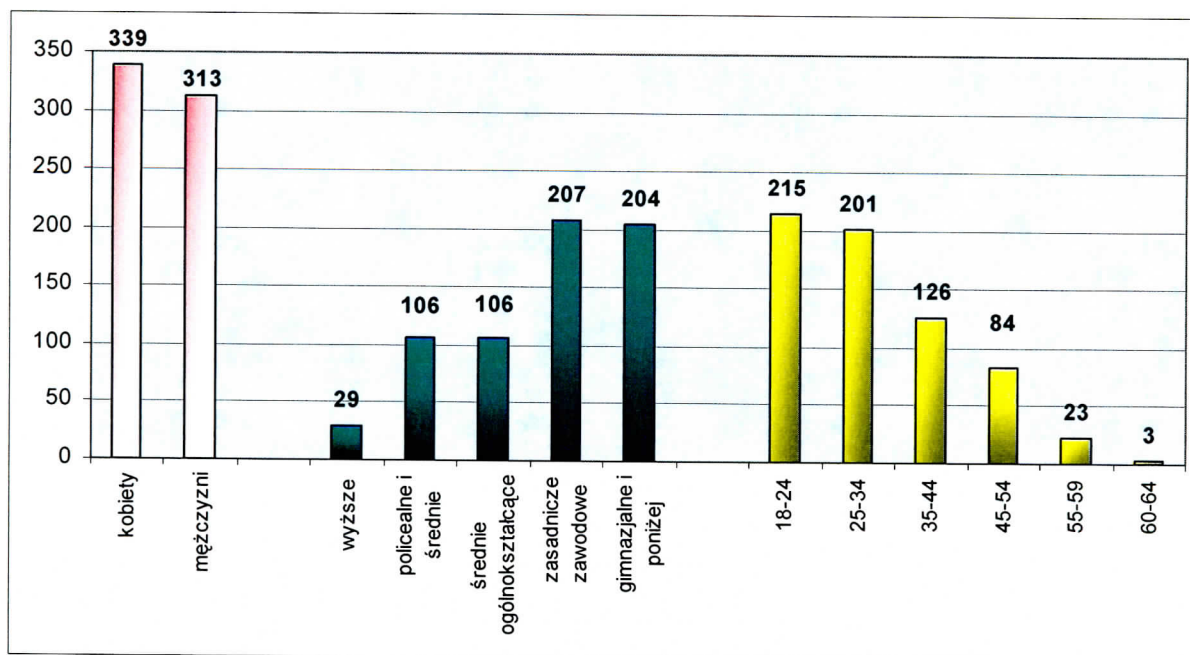
Źródło: GUS, Narodowy Spis Powszechny 2002.

Niskie wykształcenie mieszkańców Gminy Golub-Dobrzyń wynika z jej rolniczej funkcji. Może to jednak stanowić zagrożenie dla przyszłego rozwoju regionu, gdyż osoby z niższym wykształceniem są mniej aktywne i otwarte na innowacje.

Bezrobocie

Na poziomie wsi i sołectwa nie gromadzi się danych dotyczących problemu bezrobocia. Najbardziej szczegółowe dane dostępne są na poziomie gminy i powiatu.

Według stanu na 31.12.2009 liczba zarejestrowanych bezrobotnych na obszarze gminy Golub-Dobrzyń wynosiła 652 osoby (339 kobiet i 313 mężczyzn). Największą grupę bezrobotnych wg. wykształcenia stanowiły osoby posiadające wykształcenie zasadnicze zawodowe (207 osób) oraz osoby z wykształceniem gimnazjalnym i niższym (204 osoby). Wg. struktury wieku przeważały osoby młode – 215 osób w wieku poniżej 24 lat i 201 osób w wieku 25-34 lat.

Rys. 6 – Struktura bezrobocia w gminie Golub-Dobrzyń (wg płci, wykształcenia i wieku), źródło: Urząd Gminy

Stopa bezrobocia w powiecie golubsko-dobrzyńskim w ostatnim badanym okresie – grudniu 2009 roku – wynosiła 19,4 %. Po systematycznym spadku w latach 2005-2008 gdy bezrobocie spadło z ponad 27 % do 15,8% nastąpiło odwrócenie tendencji. Jest to jednak trend zgodny ze zmianami występującymi na terenie całego kraju, związany z kryzysem światowym i pogorszeniem się sytuacji gospodarczej Polski. Przy analizowaniu bezrobocia warto zwrócić uwagę na specyfikę regionu i występowaniu zjawiska tzw. bezrobocia ukrytego, które jest typowe dla obszarów wiejskich.

Tab.4 - Porównanie stopy bezrobocia w powiecie, województwie i kraju.

	12.2005	12.2006	12.2007	12.2008	12.2009
powiat golubsko-dobrzyński	27,4	24,4	18	15,8	19,4
woj. kujawsko - pomorskie	22,3	19,4	15,2	13,3	15,8
Polska	17,6	15,2	11,6	9,5	11,9

Źródło: GUS.

Pomocy osobom bezrobotnym dostarcza Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Golubiu-Dobrzyniu. Ośrodek realizuje zadania z zakresu pomocy społecznej na podstawie *Ustawy o Pomocy Społecznej z dnia 12 marca 2004 roku* (Dz.U. Nr 64, poz. 593 z 2004 roku). Pomoc udzielana jest w formie finansowej i rzeczowej.

Rolnictwo

Podstawową funkcją miejscowości Owieczkowo, jak i całej Gminy Golub-Dobrzyń, jest produkcja rolnicza. Jest to konsekwencja występowania korzystnych warunków

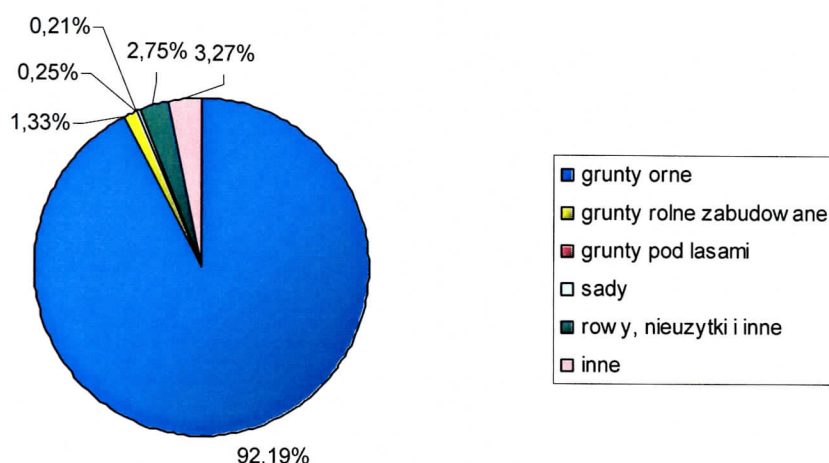

glebowych i klimatycznych. Użytki rolne sołectwa Sokoligóra stanowią 96,5% jej powierzchni, z czego prawie 100% są użytkowane jako grunty orne.

Tab. 5 - Podział gruntów według typu użytkowania dla gminy Golub-Dobrzyń i sołectwa Sokoligóra

Rodzaj gruntów	Powierzchnia fizyczna w ha	
	Gmina	Sołectwo Sokoligóra
Grunty orne	10752,1	881,2
Grunty pod stawami	290,4	0
Łąki i pastwiska	1124,5	0
Grunty rolne zabudowane (tereny siedliskowe)	52	12,7
Grunty pod lasami	6348	2,0
Sady	169,4	2,4
Rowy, nieużytki	332,3	26,3
Inne	631,8	31,3
Razem	19700,5	958,9

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych UG.

Rys. 7 – Typy użytkowania gruntów w Sołectwie Sokoligóra.

Na terenie sołectwa funkcjonuje 69 gospodarstw rolnych. Stanowi to ok. 5% wszystkich gospodarstw rolnych gminy Golub-Dobrzyń. Struktura powierzchniowa gospodarstw na terenie Owieczkowo przedstawia się następująco:

- 1 gospodarstwo o powierzchni 0 – 1 ha,
- 10 gospodarstw o powierzchni 1 – 2 ha,
- 16 gospodarstw o powierzchni 2 – 5 ha,
- 5 gospodarstw o powierzchni 5 – 7 ha,
- 9 gospodarstwa o powierzchni 7 – 10 ha,
- 9 gospodarstwa o powierzchni 10 – 15 ha,
- 19 gospodarstwa o powierzchni pow. 15 ha.

Analizując powyższe zestawienie należy zauważyć dość korzystną strukturę powierzchniową gospodarstw rolnych – aż 40,6% gospodarstw ma powyżej 10 ha powierzchni, kolejne 20,3% to gospodarstwa o powierzchni powyżej 5 ha.

3.3 HISTORIA WSI I OKOLIC

Nazwa sołectwa "Sokoligóra" pojawia się po raz pierwszy w pruskim katastrze podatkowym, przeprowadzonym na terenie województwa chełmińskiego w miesiącach zimowych od grudnia 1772 r. do marca 1773 r. Nazwa nie uległa zasadniczej zmianie nawet podczas zaborów. Jedynie podczas okupacji 1939-45, zmieniono polską nazwę wsi, tłumacząc ją dosłownie na język niemiecki, na formę "Falkenhöhe" ("Falken"= Sokół, "höhe" - szczyt, wzniesienie). Po zakończeniu II wojny światowej istniała, różniąca się nieznacznie od obecnej, polska forma "Sokola Góra". Nazwę sołectwu dała jedna z wielu kolonii leśnych położona w północnej części obecnej wsi Sokoligóra, koło niewielkiego pagórka kemowego o wysokości 113 m, na którego szczycie założyły swe siedlisko sokoły.

Teren obecnej wsi Sokoligóra oraz pozostałych części sołectwa, ze względu na znajdujący się w nim duży zbiornik wodny - jezioro Owieczkowskie, przyciągał w te okolice naszych przaprzodków już w zamierzonych czasach. W ramach badań archeologicznych w sołectwie Sokoligóra natrafiono na 319 ruchomych zabytków, które obrazowały poszczególne fazy zasiedlenia sołectwa Sokoligóra - od czasów pradziejowych aż do XVIII w. Znalezione w sumie ślady po 8 osadach (2 z nich pochodziły z okresu kultury pucharów lejkowatych, jedną z okresu kultury pomorskiej i halsztacko-lateńskiego, 2 z późnego średniowiecza oraz jedna z okresu nowożytnego), ślad po cmentarzysku z epoki kultury pomorskiej oraz 29 innych śladów osadniczych. Analizując rozmieszczenie osad wyróżnić można trzy zgrupowania punktów osadniczych. Jedno ze zgrupowań znajduje się pośrodku południowego brzegu jeziora Owieczkowskiego, gdzie jeszcze w 1893 r., istniała kolonia o nazwie *"Nad Owieczkowym jeziorem"*. Drugie zgrupowanie zabytków archeologicznych znajduje się w południowej części pagórka kemowego, gdzie rozmieszczone były trzy XVIII - wieczne kolonie: Zarzecznica, Pod Sokolagóra i Liszonki. Trzecie zgrupowanie osadnicze w Sokoligórze znajduje się w północnej części wsi, niedaleko sąsiedniej wsi Kiełpiny, gdzie były kiedyś (XVIII w.) kolonie leśne o nazwie Sokoligóra, Pod Dylewo, Przy Lisewem, "Kaczmarka", Nad Olszowem Błotem.

Akta polustracyjne starostwa golubskiego odnotowały w 1765 r. istnienie 10 kolonii o własnej nazwie, w tym kilka na terenie obecnego sołectwa Sokoligóra. W 1790 r. na terenie dzisiejszego sołectwa Sokoligóry odnotowany został szlachcic Ignacy Węsierski, dziedzic

chłopskich zagród w Pod Sokoligórze i Za Pluskowęsami. Dzięki słynnemu atlasowi Schröttera udało się zlokalizować kolonie leśne i pustkowia w królewskim lesie podległym Amtowi Gollub, w obrębie późniejszej gminy wiejskiej Sokoligóra. Były to kolonie o następujących nazwach: "Zareczisna", "Liszonki", "Szostaczka", "Pod Szostaczka", "Nad Olszowem błotem", "Nad Owieczkowym jeziorem", "Pod Dylewo". Atlas notuje dodatkowo na terenie obecnego sołectwa Sokoligóra jeszcze trzy inne kolonie, nie odnotowane w katastrze, powstałe po jego sporządzeniu: „Czerwoną Karczmę” koło kolonii Sokoligóra i położoną niedaleko Gałczewa i Lisewa kolonię o nazwie "Kurzekczisna" oraz kolonię zwaną "Nad Owieczkowskim jeziorem". W latach 1828-30 kolonie te zostały częściowo uregulowane, częściowo wykupione na mocy ustaw uwłaszczeniowych z 1811 r. i 1821 r. Zostały następnie łączone w jedną gminę wiejską określoną mianem od jednej kolonii, Sokoligóra. W 1859 r. Sokoligóra była już wsią. Kolonie "Pod Sokoligóra", "Za Sokoligóra", "Nad owieczkowem jeziorem", "Nad olszowem błotem", "Zareczisna" oraz "Liszonki" stanowiły wybudowania wsi Sokoligóra. W 1868 r. wieś Sokoligóra wraz z wszystkimi jej koloniami - wybudowaniami rozciągała się na powierzchni 2366,22 morgów magdeburskich. Kolonia "Nad owieczkowem jeziorem", liczyła 12 domów, w tym 4 mieszkalne oraz 27 mieszkańców. W 1885 r. gmina wiejska Sokoligóra liczyła 612 ha powierzchni. W 1905 roku Gmina należała do wyższej jednostki zwanej "Obwodem Urzędowym" ("Amtsbezirke") w Podzamku Golubskim. Od 1920 r. obwód urzędowy Podzamek Golubski, do którego należała wcześniej gmina Sokoligóra, został przemianowany na gminę - wójtostwo zarządzane przez wójta. W wyniku reformy administracyjnej z 23 marca 1933 r. do gminy Sokoligóra włączono sąsiednią gminę wiejską Gaj oraz obszar dworski Owieczkowo i z tych miejscowości utworzono gromadę o nazwie Sokoligóra. W czasie okupacji hitlerowskiej wielu polskim gospodarzom zabrano gospodarstwa, z których utworzono jeden większy majątek liczący ponad 100 ha ziemi, którym zarządzali Niemcy. W 1950 r. gmina wiejska Sokoligóra nosiła nazwę Gromadzka Rada Narodowa. Do niej należała też wieś Podzamek Golubski. Później Gromadzką Radę Narodową z Sokoligóry włączono do Gromadzkiej Rady Narodowej w Gałczewku. W 1972 r. na bazie przedwojennej gromady utworzono dzisiejsze sołectwo Sokoligóra.

4. ANALIZA ZASOBÓW WSI OWIECZKOWO

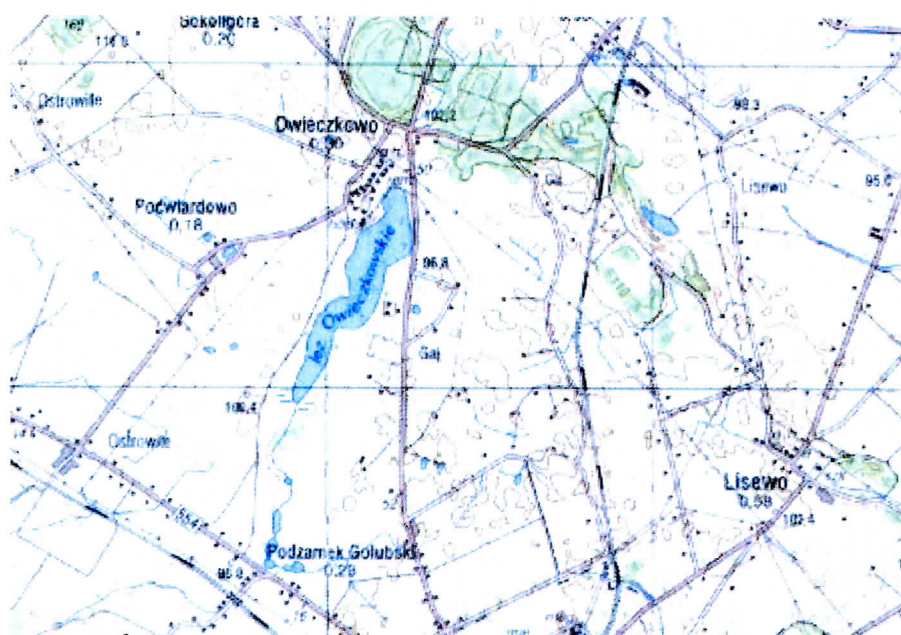
Aby zdiagnozować zaistniałe problemy miejscowości Owieczkowo konieczne jest przeprowadzenie analizy jej społecznych i infrastrukturalnych zasobów. Przydatne będzie także przedstawienie danych dotyczących najbliższej okolicy Owieczkowa, w tym miasta Golub-Dobrzyń.

4.1 INWENTARYZACJA ZASOBÓW SPOŁECZNYCH

Turystyka i rekreacja

Teren wsi Owieczkowo, jak i całej gminy, posiada atrakcyjne turystycznie położenie.

Na terenie wsi znajduje się Jezioro Owieczkowskie – największy zbiornik wodny w gminie. Powierzchnia jeziora wynosi 30,2 ha, powierzchnia jego zlewni całkowitej 4,8 km², a łączna objętość 734,0 tys m³. Maksymalna zmierzona głębokość jeziora wynosi 5,3m. Mankamentem jeziora jest stan czystości jego wód. Według badań z 1994 jezioro zostało zaklasyfikowane do najniższej grupy czystości wód – poza klasą czystości.

Rys. 8 – Jezioro Owieczkowskie.

Na terenie miejscowości znajduje się objęty ochroną pomnik przyrody – jest to dąb szypułkowy obok dworu w Owieczkowie. W stosunku do tego typu pomnika obowiązują liczne zakazy m.in. niszczenia korzeni, konarów, gałęzi, kory, gleby, wzniecania ognia, zanieczyszczania przyległego terenu, umieszczania tablic, napisów i innych znaków, wznoszenia w ich sąsiedztwie jakichkolwiek budowli.

W niedalekiej odległości od Owieczkowa znajduje się także wiele obiektów przyciągających turystów (liczne lasy, jeziora, zabytki).

Na terenie gminy istnieje 11 zabytkowych obiektów historycznych wpisanych do rejestru zabytków nieruchomych, prowadzonego przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków. Są to:

- park dworski w **Gajewie** o powierzchni 2,66 ha z XVIII wieku, wpisany do rejestru dn. 08.10.84 pod numerem A/445;
- park dworski w **Karczewie** o powierzchni 2,26 ha z XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/446;
- park dworski o powierzchni 3,14 ha w miejscowości **Ostrowite** z XVIII wieku, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/449;
- park dworski z XIX wieku w **Pustej Dąbrówce**, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/448;
- park dworski z XIX wieku w miejscowości **Słuchaj**, wpisany do rejestru dn. 22.11.84 pod numerem A/447;
- park dworski w **Sokołowie** o powierzchni 6,93 ha z XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 26.11.84 pod numerem A/455;
- grodzisko wczesnośredniowiecznej kultury łżyckiej w **Nowogrodzie**, wpisane do rejestru dn. 18.12.67 pod numerem C/68/35;
- kościół parafialny rzymsko-katolicki pod wezwaniem św. Marii Magdaleny (koniec XIII wieku) w miejscowości **Ostrowite**, wpisany do rejestru dn. 13.07.36 pod numerem A/198/101;
- grodzisko w **Poćwiardowie**, wpisane do rejestru dn. 18.12.67 pod numerem C/69/36;
- pałac w Sokołowie z drugiej połowy XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 15.12.85 pod numerem A/501;
- kościół parafialny rzymsko-katolicki pod wezwaniem świętego Marcina we **Wrockach** z przełomu XVIII i XIX wieku, wpisany do rejestru dn. 17.10.29 pod numerem A/9/8.

Rys. 9 – Pałac dworski w Owieczkowie.

Najważniejszym ośrodkiem turystycznym znajdującym się w bezpośrednim sąsiedztwie gminy, przyciągającym największą liczbę gości, jest bez wątpienia miasto Golub-Dobrzyń.

Na terenie Golubia-Dobrzynia dobrze zachowany jest średniowieczny układ urbanistyczny z pierwszej połowy XIV wieku. Na uwagę zasługuje także gotycki kościół z XIV wieku. Jego prezbiterium zbudowano na planie pięcioboku i ozdobiono przyporami i sklepieniem sieciowym. Z innych zabytków architektury sakralnej Golubia-Dobrzynia można wymienić zbór ewangelicki z początku XX wieku. Na rynku miasta znajduje się kamienica z 1617 roku i dom podcieniowany z drugiej połowy XVIII wieku.

Rys. 10 - XIV-wieczny Kościół gotycki p.w. św. Katarzyny.

Najciekawszym zabytkiem całego powiatu Golub-Dobrzyń jest Zamek, zaliczany do najpiękniejszych w Polsce. Jest to czteroskrzydłowy konwentualny zamek krzyżacki wybudowany na przełomie XIII i XIV wieku. Wzniesiony został w stylu gotycko-renesansowym, na wzgórzu górującym nad miastem. Zbudowali go Krzyżacy w latach 1296-1310 na miejscu dawnego grodu słowiańskiego. Od 1454 roku zamek był siedzibą starostów królewskich. Lata jego największej świetności przypadły na pierwszą połowę XVII wieku, kiedy to rezydowała tu siostra króla polskiego Zygmunta III Wazy – księżna Anna Wazówna. W XIX zamek popadł w ruinę. Prace konserwatorskie i rekonstrukcyjne wykonano w latach 1959-1969. Dzięki temu do dziś funkcjonuje na zamku hotel, kawiarnia i muzeum regionalne. Co roku odbywają się Międzynarodowe Turnieje Rycerskie i Konkursy Krasomówcze.

Rys. 11 – Zamek krzyżacki w Golubiu

Na terenie sąsiedniej gminy Zbójno znajduje się 400-letni kościół i klasztor Karmelitów Trzewickowych w Oborach. Nazywany jest „Kalwarią Oborską” lub „Szwajcarią Dobrzyńską”. W barokowej świątyni znajduje się figura Matki Boskiej Bolesnej (tzw. Pieta Oborska). W pobliżu klasztoru znajduje się cmentarz z XVIII wieku.

Rys. 12 - Sanktuarium Maryjne karmelitów w Oborach.

Atrakcją turystyczną wartą odwiedzenia jest także znajdująca się na terenie sąsiedniej gminy Radomin miejscowość *Szafarnia*. Znajduje się tam znany w całym kraju i na świecie Ośrodek Chopinowski, mieszczący się w pałacu Dziewanowskich, zbudowanym w XIX wieku. Fryderyk Chopin przebywał tam w latach 1824-1825 i zetknął się po raz pierwszy z kulturą ludową wsi polskiej. Miało to istotny wpływ na jego twórczość. W Szafarni znajduje się muzeum, sala koncertowa i zabytkowy park.

Rys.13 - Ośrodek Chopinowski w Szafarni.

Życie kulturalne Gminy Golub-Dobrzyń skupia się wokół 4 gminnych bibliotek oraz świetlic wiejskich i szkół. Kształtowane jest także poprzez liczne organizacje i stowarzyszenia pozarządowe działające na terenie gminy, uczestniczące aktywnie w życiu społeczeństwa. Do głównych organizacji można zaliczyć: *Towarzystwo Rozwoju Gminy Golub-Dobrzyń*, *Stowarzyszenie "Dzieci Wsi"*, *Stowarzyszenie Wspierające Dzieci i Osoby Niepełnosprawne "Daj Szanse"* oraz *Towarzystwo Rozwoju Wsi Skępsk i Okolic*. Na terenie gminy Golub-Dobrzyń funkcjonuje 14 Ochotniczych Staży Pożarnych oraz 16 Kół Gospodyń Wiejskich.

Główną atrakcją przyrodniczą Gminy Golub-Dobrzyń jest rzeka Drwęca, wraz z sąsiadującymi z nią kompleksami leśnymi. Tereny te objęto ochroną, tworząc na nich rezerwat przyrody „Rzeka Drwęca” i Obszar Chronionego Krajobrazu „Obszar Doliny Drwęcy”.

Wodny rezerwat przyrody „Rzeka Drwęca” obejmuje całą długość rzeki Drwęca, wraz z jej dopływem Ruziec oraz pięciometrowym pasem zieleni przyległym do ich brzegów po obu stronach. Został powołany zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 27 lipca 1961 r. (Monitor Polski nr 71, poz. 302). Ochronie podlega środowisko wodne i bytujące w nim ryby: pstrąg, łosoś szlachetny, troć, certa, minóg rzeczny. Ekosystem rzeki stwarza dogodne warunki do występowania licznych gatunków ptactwa wodnoblotnego.

Powierzchnia rezerwatu wynosi 32,6 ha i jest to najdłuższy rezerwat ichtiologiczny w Polsce. „Obszar Doliny Drwęcy” został utworzony 10 grudnia 1992 roku. Zajmuje 53% ogólnej powierzchni gminy (10463 ha) i chroni malowniczy krajobraz klasycznie wykształconej pradoliny Drwęcy z kompleksami leśnymi i jeziorami.

Na terenie gminy walor turystyczny stanowią także liczne malownicze jeziora. Największe z nich to Jezioro Grodno, Słupno i położone na terenie omawianej wsi Jezioro Owieczkowo. Nad jeziorem Grodno, w miejscowości Nowogród zlokalizowany jest Gminny Ośrodek Rekreacji, dysponujący polami namiotowymi, zapleczem sanitarnym i gastronomicznym. Na terenie gminy znajduje się również 16 pomników przyrody. Są to przede wszystkim pojedyncze skupiska dębów szypułkowych (np. w parku w Sokołowie, Słuchaju i Karczewie).

Przez teren gminy i powiatu przebiegają liczne szlaki turystyczne nadające się do turystyki pieszej, rowerowej, konnej i wodnej.

- szlak międzynarodowy E-11 im. Franciszka Łęgowskiego, oznaczony kolorem żółtym, biegnący doliną rzeki Drwęcy;
- szlak o długości 71 km (TO 1998z) oznaczony kolorem zielonym, przebiegający przez gminy Jabłonowo Pomorskie i Ciechocin;
- szlak oznaczony kolorem niebieskim (TO-2219), ma długość 40 km, przebiegający przez Chełmżę, Miarkowo, Gronowo i Ciechocin;
- szlak oznaczony kolorem zielonym, obejmujący miejscowości: Brzuze, Piskorzyn, Ugoszcz, Okonin, Studziankę, Ostrowite, Gulbiny i Trąbin; całkowita jego długość to 33 km (TO-4521z);
- szlak rowerowy (TO-7003) - trasa licząca 130 km, biegnąca od Torunia, przez Radomno, Elgiszewo, Okonin, Olszówkę, Golub-Dobrzyń, Sadykierz, Szafarnię, Płonne i Radziki Duże;
- szlak wodny funkcjonujący w korycie rzeki Drwęcy.

Baza noclegowa

Zarówno na terenie wsi Owieczkowo jak i sołectwa Sokoligóra do którego należy wieś, nie występuje baza noclegowa dla turystów (brak ośrodków wypoczynkowych, hoteli, moteli). W obrębie gminy znajdują się dwa ośrodki wczasowe (o łącznej liczbie miejsc w ilości 72), jeden domek myśliwski (mogący pomieścić 14 gości), cztery kwatery agroturystyczne (dla 49 gości) i pięć pól namiotowych w obrębie gospodarstw (mogących pomieścić nawet do 86 letników).

Z przedstawionych danych wywnioskować można, że pomimo licznych walorów turystycznych występujących na terenie gminy i okolic, potencjał turystyczny nie jest do

końca wykorzystywany. Wskazuje to też że dominującą funkcją gminy jest produkcja rolna, a nie turystyka.

Szkolnictwo

Na terenie wsi Owieczkowo nie jest ulokowana żadna placówka szkolna. Najbliżej położona szkoła, do której uczęszczają uczniowie, to Publiczne Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika w oddalonym o 3 km Gałczewie. Gimnazjum istnieje od 1 września 1999 roku. Powstało na bazie Szkoły Podstawowej, która istniała od 1945 roku. Od momentu utworzenia gimnazjum budynek był rozbudowywany. Przez 10 lat szkoła wzbogaciła się o kuchnię, stołówkę, gabinet dyrektora, sekretariat, siedem sal lekcyjnych i toalety. Obecnie w budynku znajduje się 15 sal lekcyjnych, biblioteka, gabinet pielęgniarki, pedagoga szkolnego, pokój nauczycielski, sala gimnastyczna z siłownią, sala przedszkolna, kuchnia i stołówka. Po utworzeniu gimnazjum wybudowano także boiska sportowe z bieżnią LA, skocznią i rzutnią. Gimnazjum utrzymuje się ze środków publicznych oraz funduszy unijnych.

Obsługa ludności

Oferta handlowa na terenie wsi Owieczkowo jest słabo rozwinięta. W miejscowości funkcjonuje tylko jeden sklep przemysłowo-spożywczy, który zaspokaja jedynie podstawowe potrzeby mieszkańców. Brak lokalizacji innych punktów usługowo-handlowych na terenie wsi stanowi barierę rozwojową.

Na obszarze wsi Owieczkowo funkcjonuje świetlica wiejska, która pełni funkcje kulturalno-społeczne dla mieszkańców wsi i okolic. Jest ona miejscem krzewienia kultury wśród młodzieży i organizacji okolicznościowych spotkań mieszkańców. Stan techniczny świetlicy nie jest zadowalający. W ramach niniejszego *Planu Odnowy Miejscowości Owieczkowo* planuje się wykonać jej remont, który przyczyni się do podniesienia standardu obiektu.

Na terenie wsi Owieczkowo brakuje przychodni lekarskiej, świadczącej choćby podstawowe usługi zdrowotne dla mieszkańców. Najbliższe szpitale i ośrodki zdrowia znajdują się w miejscowościach Golub-Dobrzyń, Zieleń i Radomin.

Na terenie wsi Owieczkowo brak jest także infrastruktury sportowo-rekreacyjnej. Mieszkańcy w celu dostępu do ww. infrastruktury udają się do sąsiednich miejscowości – m.in. Gałczewa. Przy Gimnazjum im. Mikołaja Kopernika funkcjonuje sala gimnastyczna, boiska sportowe z bieżnią lekkoatletyczną, skocznią i rzutnią.

4.2 INWENTARYZACJA INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Wodociągi

Wieś Owieczkowo wyposażona jest w sieć wodociagową, zasilaną z gminnych ujęć wody.

Według danych GUS z 2008 roku, zdecydowana większość mieszkańców gminy korzysta z sieci wodociagowej (91,2% ogółu populacji gminy).

Długość sieci wodociagowej przebiegającej na terenie gminy Golub-Dobrzyń w 2008 roku wynosiła 221,1km. Istnieje 1774 przyłączy prowadzących do budynków mieszkalnych. Zużycie wody w gminie na potrzeby gospodarki i ludności w 2008 roku kształtowało się na poziomie 197,1 tys m³.

Kanalizacja

Wieś Owieczkowo podłączona jest do sieci kanalizacyjnej. Teren wsi obsługuje gminna oczyszczalnia ścieków w Ostrowitem. Oczyszczalnia wyposażona jest w punkt zlewny dla ścieków dowożonych.

Gmina Golub-Dobrzyń wyposażona jest w system kanalizacji zbiorowej, wyposażonej w grupowe (gminne, zakładowe) oczyszczalnie ścieków; systemy kanalizacji indywidualnej z małymi (przysagrodowymi) oczyszczalniami ścieków oraz systemy kanalizacji indywidualnej ze zbiornikami wybieralnymi (szambami).

Według danych GUS z 2008 roku, długość czynnej sieci kanalizacyjnej w gminie wynosi 48,2 km, a liczba istniejących przyłączy do budynków mieszkalnych wynosi 337. Z sieci korzysta 5583 osób, co stanowi 67,4% ogółu mieszkańców gminy Golub-Dobrzyń.

Gospodarka odpadami stałymi

Na terenie gminy, w miejscowości Białkowo, od roku 1994, funkcjonuje gminne składowisko odpadów komunalnych. Z obiektu, obok Gminy Golub-Dobrzyń, korzystają także gminy ościenne. Wielkość działki, jaką dysponuje składowisko wynosi 5,0 ha, z czego obecnie wykorzystywane jest 2,4 ha. Pojemność niecki składowania wynosi 59.906,7 Mg. Składowisko wyposażone jest w wagę, sprzęt do ugniatania odpadów, boksy do segregacji odpadów, budynek do wstępnego przetwarzania surowców oraz piezometry badawcze.

Gazownictwo

Z uwagi na znaczną odległość dzielącą gminę Golub-Dobrzyń od gazociągów tranzytowych, nie posiada ona dostępu do gazu przewodowego. Mieszkańcy wsi Owieczkowo jak i całej Gminy Golub-Dobrzyń korzystają z gazu butlowego propan-butan lub gazu magazynowanego w przydomowych zbiornikach.

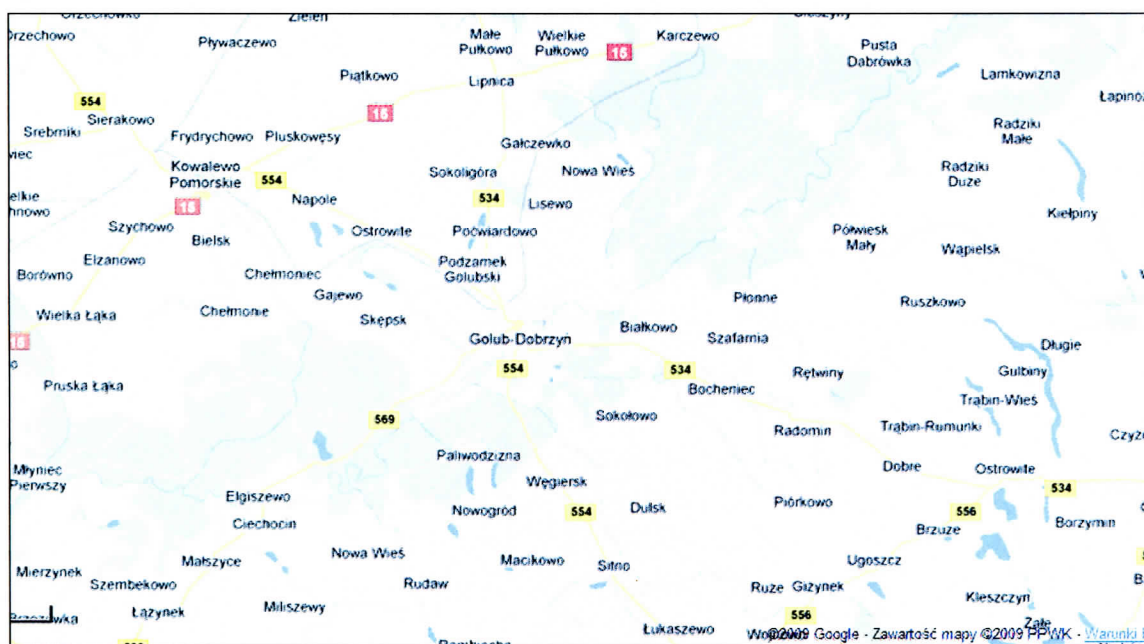
Komunikacja telefoniczna

Wskaźnik telefonizacji na obszarze Gminy Golub-Dobrzyń kształtuje się na wysokim poziomie. Sołectwo Sokoligóra, w skład którego wchodzi wieś Owieczkowo, znajduje się w zasięgu telefonii komórkowej oraz bezprzewodowego Internetu.

Transport i komunikacja

Na terenie powiatu Golub-Dobrzyń sieć drogową tworzy 477,8 km dróg gminnych 474,6 km dróg powiatowych (GUS 2008).

Teren Gminy Golub-Dobrzyń przecinają ponadto droga krajowa nr 15 relacji Inowrocław – Toruń – Ostróda o łącznej długości 9 km, drogi wojewódzkie (o łącznej długości 21 km): nr 534 relacji Grudziądz – Golub-Dobrzyń – Rypin, nr 554 relacji Orzechowo – Golub-Dobrzyń, nr 555 relacji Golub-Dobrzyń – Kikół oraz nr 549 relacji Płachoty - Niedźwiedź.

Rys 14. Sieć drogową na terenie gminy Golub-Dobrzyń.

Głównym problemem dróg na terenie gminy jest ich zły stan techniczny – nawierzchnia dróg wykazuje znaczne zużycie, często posiada nienormatywną szerokość jezdni, w niektórych miejscach brak jest wyznaczonych poboczy i zatok autobusowych.

W całej gminie nie prowadzi się kolejowego przewozu pasażerów. Istniejąca linia kolejowa relacji Kowalewo Pomorskie – Golub-Dobrzyń – Brodnica obsługuje tylko sporadyczny ruch towarowy.

Wieś Owieczkowo zlokalizowana jest przy drodze nr 534 oraz w bliskim sąsiedztwie drogi nr 554. W odległości ok. 5km w kierunku północnym przebiega główny szlak komunikacyjny gminy i powiatu – droga krajowa nr 15.

Wieś objęta jest regularną siecią autobusową. Usługi transportowe na jej terenie świadczy PKS.

5. ANALIZA SWOT DLA MIEJSCOWOŚCI OWIECZKOWO

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
• Korzystne położenie komunikacyjne – przy drodze wojewódzkiej nr 534, bliskość drogi krajowej nr 15, • Korzystne położenie turystyczne (zabytki, jeziora, lasy), • Jezioro Owieczkowo – największy zbiornik wodny na terenie gminy, • Sąsiedztwo miasta powiatowego Golub-Dobrzyń, • Niski wskaźnik obciążenia demograficznego miejscowości, • Zwodociągowanie i skanalizowanie miejscowości, • Dobra jakość gleb, • Zróżnicowana struktura produkcji rolnej,	• Brak infrastruktury rekreacyjnej, • Wysokie bezrobocie na terenie gminy, • Słabo rozwinięta oferta usługowo-handlowa, • Infrastruktura drogowa (zły stan dróg, brak oświetlenia, brak ścieżek rowerowych), • Brak punktów usługowo-handlowych na terenie wsi i najbliższych okolic, • Brak bazy turystycznej,

SZANSE	ZAGROŻENIA
• Wykorzystanie funduszy strukturalnych, • Remont świetlicy wiejskiej, • Budowa oświetlenia i ścieżki rowerowej we wsi, • Budowa infrastruktury rekreacyjnej (plac zabaw), • Przechodzenie mieszkańców do działalności pozarolniczej, • Rozwój rolnictwa ekologicznego, • Wzrost poziomu wykształcenia mieszkańców, • Poprawa jakości dróg,	• Brak wystarczających środków na inwestycje, • Odływ młodych ludzi do większych miast, • Pogarszająca się koniunktura na produkty rolne, • Pogłębienie problemu bezrobocia, • Pogarszający się stan techniczny dróg,

Z dokonanej analizy wynika, że główną niedogodnością gminy jest zły stan jej infrastruktury technicznej (drogi, oświetlenie) oraz brak rozwiniętych usług dla ludności (handlowych, oświatowych, ochrony zdrowia i turystycznych). Wieś planując swój rozwój powinna skupić się właśnie na poprawie tych obszarów.

6. OCENA OBECNEJ SYTUACJI WSI OWIECZKOWO ORAZ WIZJA STANU DOCELOWEGO

W wyniku przeprowadzonych dyskusji z mieszkańcami wsi i grupą inicjatywną na temat stanu obecnego oraz wizji rozwoju miejscowości Owieczkowo wysunięto wnioski przedstawione w poniższej tabeli.

DIAGNOZA AKTUALNEJ SYTUACJI		WIZJA STANU DOCELOWEGO	
<i>Co wyróżnia Owieczkowo?</i>	1. dobra jakość gleb 2. osiedle bloków popegeerowskich 3. jezioro Owieczkowo 4. bliskie sąsiedztwo miasta powiatowego Golub-Dobrzyń 5. bezpośrednie położenie przy drodze wojewódzkiej nr 534 relacji Grudziądz – Toruń 6. słaba jakość infrastruktury drogowej – brak chodników, ścieżek rowerowych oraz słabe oświetlenie uliczne 7. brak możliwości atrakcyjnego spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież	<i>Co ma wyróżniać Owieczkowo?</i>	1. wysoka jakość produkcji rolnej 2. zmodernizowana infrastruktura drogowa, 3. chodniki i oświetlenie w centrum wsi 4. oferta kulturalno-sportowa dla dzieci i młodzieży 5. wyremontowana świetlica będąca miejscem spotkań i centrum życia społecznego mieszkańców 6. zadbane centrum wsi – plac zabaw 7. tereny przeznaczone pod zabudowę jednorodzinną – „sypialnia Golubia-Dobrzynia”
<i>Jakie funkcje pełni Owieczkowo?</i>	1. rolnicze 2. osiedle bloków popegeerowskich	<i>Jakie funkcje ma pełnić Owieczkowo?</i>	1. lokalnego ośrodka (również dla najbliższych miejscowości), oferującego możliwość organizowania się i atrakcyjnego spędzania wolnego czasu 2. „sypialnia Golubia-Dobrzynia”
<i>Kim są mieszkańcy Owieczkowa?</i>	1. rolnicy 2. bezrobotni 3. przedsiębiorcy 4. emeryci 5. dzieci i młodzież	<i>Kim mają być mieszkańcy Owieczkowa?</i>	1. aktywni i przedsiębiorczy 2. zainteresowani problemami wsi 3. zintegrowani wokół wyremontowanej świetlicy wiejskiej
<i>Co daje utrzymanie mieszkańcom Owieczkowa?</i>	1. produkcja rolna 2. praca poza wsią, w sferze produkcyjno-usługowej w Golubiu-Dobrzyniu i okolicach 3. pomoc Ośrodka Pomocy Społecznej 4. emerytury i renty	<i>Co ma dawać utrzymanie mieszkańcom Owieczkowa?</i>	1. rolnictwo 2. drobna przedsiębiorczość 3. przedsiębiorczość związana z przetwórstwem rolno-spożywczym 4. świadczenie usług dla ludności i rolnictwa
<i>Jak zorganizowani są mieszkańcy Owieczkowa?</i>	Imprezy kulturalno-sportowe organizowane przez OSP i KGW.	<i>Jak mają być zorganizowani mieszkańcy Owieczkowa?</i>	1. zajęcia dla młodzieży związane z rozwojem i propagowaniem kultury, rekreacji i sportu

			2. regularne spotkania społeczności w odnowionej świetlicy 3. stowarzyszenie działającego na rzecz rozwoju wsi, które w tym celu sięgałoby po środki zewnętrzne 4. zaangażowanie mieszkańców w inicjatywy stowarzyszenia
<i>W jaki sposób mieszkańcy rozwiązują swoje problemy?</i>	1. regularne zebrania rady sołectwej 2. w sprawach szczególnej wagi spotkania mieszkańców sołectwa i władz gminy	<i>W jaki sposób mieszkańcy mają rozwiązywać swoje problemy?</i>	1. aktywny udział mieszkańców sołectwa w spotkaniach 2. zwiększenie liczby imprez kulturalnych (funkcja pośrednia - integrująca) 3. większa liczba spotkań mieszkańców 4. stowarzyszenia działające na rzecz rozwoju wsi
<i>Jak wygląda Owieczkowo?</i>	1. Wieś podzielona na część zwartą, tzw. centrum wsi (zabudowania popeeagerowskie, zabudowa mieszkaniowa) oraz część rozproszoną (zabudowa siedliskowa) 2. Główne zabudowania w sąsiedztwie jeziora Owieczkowo 3. Zły stan techniczny świetlicy wiejskiej 4. zły stan techniczny dróg gminnych 5. brak chodników i ścieżek rowerowych 6. słabe i niekompletne oświetlenie uliczne	<i>Jak ma wyglądać Owieczkowo?</i>	1. nowe zabudowania mieszkalne wokół centrum wsi, w pobliżu jeziora Owieczkowo 2. wyremontowane drogi 3. chodniki 4. pełne oświetlenie centrum wsi 5. wyremontowana świetlica wiejska
<i>Jakie obyczaje i tradycje są przez nas pielęgnowane?</i>	1. okazjonalne spotkania mieszkańców w świetlicy wiejskiej	<i>Jakie obyczaje i tradycje mają być przez nas pielęgnowane?</i>	1. regularne spotkania w świetlicy wiejskiej (święta babci i dziadka, dzień dziecka i in.) 2. zajęcia rekreacyjne, kulturalne i sportowe dla dzieci i młodzieży 3. stworzenie tradycji imprez dla mieszkańców wsi (cykliczne bale i zabawy, obchody świąt)
<i>Jak wyglądają nasze obejścia?</i>	1. zadbane i estetyczne	<i>Jak mają wyglądać nasze obejścia?</i>	1. czyste 2. upiększone zielenią
<i>Jaki jest stan otoczenia i środowiska?</i>	1. 100 % gospodarstw domowych podłączonych do sieci wodociągowej 2. kanalizacja sieciowa (połączona z wodociągiem miasta)	<i>Jaki ma być stan otoczenia i środowiska?</i>	1. przestrzeganie obowiązku wywozu odpadów na wysypisko

	3. zbiórka śmieci w przygotowanych do tego celu pojemnikach i wywóz ich na wysypisko		
<i>Jakie jest rolnictwo?</i>	1. struktura produkcji rolnej zróżnicowana, bez jednej dominującej specjalizacji	<i>Jakie ma być rolnictwo?</i>	1. dochodowe, zmodernizowane i ekologiczne 2. większa towarowość gospodarstw 3. specjalizacja produkcji dostosowana do popytu rynkowego
<i>Jakie są powiązania komunikacyjne?</i>	1. trasa wojewódzka nr 534, relacji Grudziądz - Golub-Dobrzyń – Rypin 2. droga lokalna 3. połączenie PKS	<i>Jakie mają być powiązania komunikacyjne?</i>	1. W obrębie aktualnego układu komunikacyjnego - podniesiona jakości dróg gminnych
<i>Co proponujemy dzieciom i młodzieży?</i>	1. Ochotnicza Straż Pożarna 2. Koło Gospodyń Wiejskich	<i>Co zaproponujemy dzieciom i młodzieży?</i>	1. stworzenie zaplecza dla dzieci i młodzieży w postaci funkcjonalnej i dobrze wyposażonej świetlicy wiejskiej, która pełniłaby funkcję wiejskiego centrum kultury 2. budowa placu zabaw

7. PRIORYTET ROZWOJU I OPIS PLANOWANYCH DZIAŁAŃ

Rozwój wsi Owieczkowo powinien być realizowany w oparciu o główny priorytet rozwoju, jaki sformułowano następująco: *„Poprawa warunków życia, integracja społeczna mieszkańców oraz kultywowanie lokalnych tradycji”*. W celu jego realizacji przewiduje się rozbudowę infrastruktury technicznej i kulturalnej. W przypadku miejscowości Owieczkowo w pierwszej kolejności planowane jest dokonanie modernizacji świetlicy wiejskiej. Dzięki realizacji inwestycji świetlica w stanie się centrum społeczno-kulturalnym wsi. Wzbogaceniu ulegnie oferta spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież, zwiększyć się też może poziom integracji dorosłych – organizowane będą mogły być różne imprezy okolicznościowe, uroczystości kulturalne, spotkania mieszkańców, zebrania. W dalszej kolejności planowana jest modernizacja infrastruktury drogowej (budowa ścieżki rowerowej przy drodze wojewódzkiej, wybudowanie oświetlenia) oraz infrastruktury rekreacyjnej (plac zabaw dla dzieci).

7.1 OPIS INWESTYCJI GŁÓWNEJ

Zadanie 1.1. Remont świetlicy wiejskiej

Cel zadania - Kształtowanie centrum wsi i integracja mieszkańców

Świetlica wiejska w Owieczkowie jest obiektem murowanym, konstrukcji parterowej. Obiekt znajduje się w centralnej części wsi, przy drodze gminnej. Świetlica jest w złym stanie technicznym: zadaszenie budynku wymaga pilnej wymiany ze względu na znaczne zużycie pokrycia, okna wykonane w technologii drewnianej są nieszczelne, nieestetyczna elewacja budynku, awaryjna i przestarzała instalacja elektryczna, wodociągowa i centralnego ogrzewania wpływają na nieprzyjemny wizerunek obiektu w oczach mieszkańców wsi. Ponadto świetlica wymaga pilnych prac remontowych wewnątrz budynku – zużyta i miejscami wypaczona podłoga na sali głównej, zaplecze techniczne oraz korytarzu jest powodem częstych potknięć użytkowników obiektu, ściany wewnętrzne obiektu we wszystkich pomieszczeniach wymagają również gruntownego remontu (odpryski, zadrapania, brud, nacieki powodują nieestetyczny odbiór). Zaplecze techniczne – kuchnia – wymaga również przystosowania pomieszczenia do odpowiednich warunków sanitarnych – wymagane położenie łatwozmywalnej glazury i terakoty (ściany, podłoga).

Rys. 15,16,17,18 – Obecny stan Świetlicy wiejskiej w Owieczkowie.

Modernizacja świetlicy wiejskiej przewiduje następujący zakres robót:

- wymiana pokrycia dachowego (termoizolacja stropodachu, pokrycie dachu blachą powlekaną, rury dachowe i spustowe)
- wymiana części stolarki okiennej i drzwiowej na PCV,
- wykonanie elewacji (termoizolacja z płyt styropianowych, zewnętrzne tynki)
- ułożenie podłogi (termoizolacja i izolacja przeciwwilgociowa, posadzki płytkowe),
- wykonanie tynków i gładzi wewnętrznych i malowanie, lakierowanie sufitu
- remont instalacji elektrycznej (wymiana okablowania, wyłączników itp.),
- remont instalacji c.o. i wodnej (wymiana i montaż rur doprowadzających i odprowadzających, baterii umywalkowych, ustępu, zlewozmywaków, umywarek, pisuarów na zapleczu technicznym świetlicy, montaż grzejników),
- położenie płytek w kuchni (ściany i podłoga) i w korytarzu (podłoga).

Całkowity koszt modernizacji wyniesie: 175461,85 w tym:

Roboty budowlane – 170012,90 zł brutto

Koszt inspektora nadzoru – 2 459,95 zł brutto

Koszt sporządzenia Planu Odnowy Miejscowości – 1830,00

Koszt sporządzenia kosztorysu inwestorskiego – 1 159,00

7.2 INNE PLANOWANE INWESTYCJE

1.2. Budowa ścieżki rowerowej przy drodze wojewódzkiej

Cel zadania - Modernizacja infrastruktury miejscowości

Droga wojewódzka nr 534 przechodząca przez teren miejscowości nie posiada ścieżek rowerowych. Rowerzyści obecnie korzystają z pobocza drogi, narażając się tym samym na potrącenie i kolizje ze zmotoryzowanymi uczestnikami ruchu. Budowa ścieżki rowerowej przy drodze spowoduje oddzielenie ruchu samochodów i rowerzystów. Pozytywnie wpłynie to na poziom bezpieczeństwa wszystkich użytkowników drogi. Ścieżka rowerowa stanie się nie tylko zwykłym szlakiem komunikacyjnym dla cyklistów, lecz będzie mogła być wykorzystana jako ścieżka rekreacyjna, np. dla wycieczek rowerowych nad jezioro Owieczkowo.

1.3. Wybudowanie oświetlenia wsi

Cel zadania - Modernizacja infrastruktury miejscowości

Infrastruktura drogowa na terenie wsi Owieczkowo oraz inne obiekty na jej terenie nie posiadają pełnego oświetlenia ulicznego. Wpływa to negatywnie na poziom bezpieczeństwa użytkowników dróg oraz obniża ogólny komfort życia na terenie miejscowości. Zadanie będzie zrealizowane poprzez postawienie punktów oświetleniowych przy drogach przechodzących przez wieś oraz w miejscach najczęściej odwiedzanych przez mieszkańców.

1.4 Odbudowa chodników wewnątrz osiedla wraz z parkingami

Cel zadania - Modernizacja infrastruktury miejscowości

Obecny wygląd chodników przyczynia się do obniżenia estetyki wsi. Zadanie będzie zrealizowane poprzez odbudowę istniejących chodników oraz budowę parkingów.

1.5. Wybudowanie placu zabaw

Cel zadania - Budowa infrastruktury rekreacyjnej

Wieś nie posiada infrastruktury rekreacyjnej przeznaczonej dla najmłodszych mieszkańców. Wybudowanie nowoczesnego, dobrze wyposażonego placu zabaw (piaskownice, huśtawki, zjeżdżalnie i inna mała architektura w postaci ławek, koszy na śmieci itp.) stworzy możliwość przyjemnego spędzania czasu rodziców z dziećmi.

1.6. Budowa boiska sportowego

Cel zadania - Budowa infrastruktury rekreacyjnej

Wieś nie posiada infrastruktury rekreacyjnej, miejsca aktywnego spędzania wolnego czasu przez dzieci i młodzież. Wybudowanie boiska sportowego stworzy możliwość aktywnego spędzania czasu dzieci, młodzieży jak i dorosłych.

7.3 ARKUSZ PLANOWANIA

W interesie mieszkańców wsi Owieczkowo leży podjęcie działań, które pozwolą na pełny rozwój jego silnych stron przy wykorzystaniu szans stworzonych przez zmieniające się otoczenie. Należy jednocześnie także podjąć działania, które zneutralizują bądź odsuną zagrożenia mogące pojawić się ze strony otoczenia zewnętrznego miejscowości. Działania te będą zmierzać do odnowy społecznych i kulturowych więzi społeczności lokalnej w oparciu o spójny wewnętrznie i zaakceptowany przez mieszkańców plan działań, który można nazwać Planem Odnowy Miejscowości Owieczkowo.

Arkusze planowania Odnowy Miejscowości Owieczkowo zawiera kluczowy priorytet rozwojowy, cele i listę projektów planowanych w przyszłości. Wszystkie te elementy są ze sobą powiązane i pozostają w zgodzie ze sformułowaną przez mieszkańców Wizją Odnowy Miejscowości. Poszczególnym projektom nadano ranking pilności, określający w jakiej kolejności powinny być one realizowane.

Tabela 1: Arkusz planowania Odnowy Miejscowości Owieczkowo

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
PRIORYTET	CEL	PROJEKT	RANKING	OKRES REALIZACJI	ŹRÓDŁA FINANSOWANIA ZADAŃ			PRZYBL. KOSZT
					Budżet Gminy	PROW, RPO, PO KL	Inne środki	
Poprawa warunków życia, integracja społeczna mieszkańców oraz kultywowanie lokalnych tradycji	Kształtowanie centrum wsi i integracja mieszkańców	1.1. Remont świetlicy wiejskiej	1	2010	79303,98	PROW Leader 96157,87	X	175461,85
	Modernizacja infrastruktury miejscowości	1.2. Budowa ścieżki rowerowej przy drodze wojewódzkiej	2	2011-2012	500 000,00	X	X	500 000,00
		1.3. Wybudowanie oświetlenia wsi	2	2011-2012	20 000,00	X	X	20 000,00
		1.4. Odbudowa chodników wewnątrz osiedla wraz z parkingami	2	2012-2013	100 000,00	X	X	100 000,00
	Budowa infrastruktury rekreacyjnej	1.5. Wybudowanie placu zabaw	2	2011	20 000,00	X	X	20 000,00
		1.6. Budowa boiska sportowego	2	2011-2012	40 000,00	X	X	40 000,00